

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Enten – Eller. Første del

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1997 , s. III. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ee1-txt-shoot-id0fd29499-8041-405d-ae47-36452182dc80.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 2

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Hans Haar er graat, hans Hoved bøiet, hans Aasyn falden, hans Sjæl bekymret. Det er den forlorne Søns Fader. Han mistede som Hjob hvad ham var kjærest i Verden, dog Herren tog det ikke, men Fienden; han tabte det ikke, men han taber det; det er ikke taget bort fra ham, men det forsvinder. Ikke sidder han hjemme ved Arnestedet i Sæk og Aske; han er staaet op fra sit Hjem, har forladt Alt for at søge den Fortabte; han griber efter ham, men hans Arm naaer ham ikke, han raaber efter ham, men hans Stemme indhenter ham ikke. Dog han haaber, om end gennem Taarer, han øiner ham, om end gennem Taager, han indhenter ham, om end i Døden. Hans Haab gjør ham bedaget, og Intet binder ham til Verden uden det Haab, han lever for. Hans Fod er træt, hans Øie dunkelt, hans Legeme søger Hvile, hans Haab lever. Hans Haar er hvidt, hans Legeme affældigt, hans Fod standser, hans Hjerte brister, hans Haab lever. Reiser ham op, kjære συμπαρναεχρωμενοι, han var ulykkelig.